

เส้นทางที่มุ่งสู่ความมีค

..... ระเบียบ

ในขณะที่สังคมกำลังสั่นคลอนมากขึ้นจึงใคร่ขอฝากไว้สำหรับคนที่คิดได้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการหาทาง-
ออกซึ่งเชื่อว่าน่าจะเหมาะสมที่สุดแล้ว

ท่ามกลางกระแสความคิดและค่านิยมที่เกิดจากภาวะครอบงำด้วยอิทธิพลของรูปวัตถุ ซึ่งทุกวันนี้กำลังไหล-
เชี่ยวยิ่งขึ้น ใ้คิดว่าเอาคุณค่าของความเป็นมนุษย์จากรากฐานชีวิตแต่ละคนให้ต้องจมหายไปกับกระแสนี้แล้ว
คนแล้วคนเล่า แม้ว่าร่างกายคนเหล่านี้ยังคงอยู่ต่อไปอีกทั้งบางคนก็มีโอกาสเติบโตยิ่งขึ้น แต่ถ้ามองได้ลึกซึ้ง
ถึงจิตวิญญาณและความมีชีวิตชีวาอย่างแท้จริงซึ่งควรมีอยู่กลับพบว่า ส่วนใหญ่สูญสิ้นไปกับสายธารดังกล่าวโดยไม่มี
ใครช่วยได้

ทำให้ชีวิตแต่ละคนจำต้องแปรสภาพไปเป็นเช่น เครื่องจักรกล ซึ่งถูกกำหนดโดยอำนาจที่มีอิทธิพลเหนือการ
เปลี่ยนแปลงในด้านรูปแบบ ทำให้ชีวิตจำต้องตกอยู่ในสภาพที่ไม่อาจมองเห็นคุณค่าและความหมายอันแท้จริงของ-
ตัวเอง จึงมักหุคมาก่อหึงนำไปปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ อย่างขาดการเข้าถึงเหตุและผล

หลายต่อหลายคนต่างมุ่งตะเกียกตะกายไปสู่ความโดดเด่นเหนือคนอื่นโดยที่คิดว่าจะ เป็นวิถีทางซึ่งช่วย
ให้มีเกียรติและศักดิ์ศรี คงจะเห็นได้ชัดเจนจากการที่แต่ละคนต่างก็ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างซึ่งตนและครอบครัวได้-
สะสมมาแล้วในช่วงหนึ่งของชีวิต และไม่เพียงเท่านั้นหลายรายเลยขอบเขตไปถึงการได้มาด้วยวิธีการที่ไม่ชอบ
ด้วยเหตุและผล จึงนำมาใช้สร้างโอกาสสนับสนุนการปฏิบัติของตนและพรรคพวกได้ทุกรูปแบบอย่างปราศจากความ
รับผิดชอบ เพียงเพื่อหวังที่จะให้ได้มาในสิ่งซึ่งตนปรารถนา

ชีวิตคนผู้ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้คงไม่อาจรู้ว่า จริง ๆ แล้วคือวิถีทางซึ่งนำตัวเองไปสู่ภาวะโดดเดี่ยว อัน
เป็นภัยร้ายแรงแก่คนในอนาคต ไม่ว่าจะสิ่งดังกล่าวจะสนองตอบกลับเร็วหรือช้าย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้น

หลายคนมักกล่าวอ้างว่า ต้องการก้าวเข้าไปเพื่อช่วยสังคมให้ดีขึ้น ซึ่งแนวคิดลักษณะนี้ดูจะมีกว้างขวางยิ่ง
ขึ้นทุกวัน ครั้นเมื่อกาลเวลาผ่านไปใช้ช่วงหนึ่งกลับสะท้อนภาพให้คนอื่น เห็นถึงธาตุแท้ของตัว เองชัดเจนยิ่งขึ้น
และถ้าใช้โอกาสเดียวกันนี้มองสู่อีกด้านหนึ่งจะพบว่า นอกจากไม่ได้ช่วยให้สังคมดีขึ้นแล้วกลับทำให้ทรุคโทรมยิ่ง
ขึ้นไปอีก โดยที่บุคคลผู้กระทำลงไปแล้วไม่อาจมองเห็น เนื่องจากถูกอิทธิพลจากรูปวัตถุปฏิบัติตาไว้จนเป็นธรรม-
ชาติ

แต่ก็ถือเป็นธรรมดาของสังคมซึ่งตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ โดยที่มักแสดงออกถึงความรู้สึกจากผลงานของตัว-
เองและพรรคพวกเพื่อชี้ให้คนอื่นเห็นว่า หลายสิ่งหลายอย่างดีขึ้นกว่าเก่า ส่วนผู้ซึ่งรับฟังแล้วไม่โต้แย้งอาจจำ-
แนกออกได้เป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือผู้ซึ่งมีแนวคิดเป็นพวกเดียวกัน และกลุ่มที่สองได้แก่ผู้ที่มีรากฐานจิตใจเป็น
กลางถึงระดับหนึ่งแล้ว ทำให้สามารถเข้าใจธรรมชาติของคนได้อย่างลึกซึ้ง

อย่างไรก็ตาม ภาพสะท้อนซึ่งปรากฏเห็นได้จากคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย ที่มุ่งให้ความสำคัญแก่คนในกระ-
แสดังกล่าว อีกทั้งในด้านปฏิบัติยังมีการ เดินตามกันไปบน เส้นทางสายนี้กว้างขวางยิ่งขึ้น และมีการใช้สื่อ -
เพื่อหวังโฆษณาทั้งผลักดันและล่อให้คนสนใจ เสมือนมีเจตนากระตุ้นให้กระแสการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วยิ่งขึ้นไป
เรื่อย ๆ

อนึ่ง บนพื้นฐานอันถือเป็นธรรมชาติของคนและสังคม ย่อมมีอีกด้านหนึ่งซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่าง
มั่นคงโดยที่ไม่ยอมตัวและใจให้ตกลงไปร่วมอยู่ในกระแส จึงอาจมีความรู้สึกเสมือนถอยออกมาอยู่ภายนอก และ
มองย้อนกลับไปซึ่งช่วยให้เห็นสังขรณ์ในลักษณะที่เป็นภาพรวมได้ชัดเจนจากทุกด้าน แม้ในช่วงหนึ่งอาจมีคน

กลุ่มนี้ยังเป็นส่วนน้อยอยู่ก็ตาม

ถ้าสามารถมองจากรากฐานความรู้สึกที่อิสระซึ่งช่วยให้หยั่งรู้ความจริงได้ถึงระดับหนึ่ง ย่อมไม่คิดตำหนิคนที่วิถีชีวิตยังคงมุ่งสู่ความมืด และหากเข้าใจได้ลึกซึ้งจริงย่อมมองเห็นแนวทางซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความมืดกับความสว่าง ช่วยให้เข้าใจได้ถึงสัจธรรมว่า **เพราะมีความมืดจึงมองเห็นความสว่าง และถือว่าโดยธรรมชาติของการเรียนรู้ ความมืดเป็นที่มาแห่งความสว่างอย่างแท้จริง**

จึงสำคัญอยู่ที่ว่า ใครใช้กรรมซึ่งในอดีตได้สะสมไว้ในรากฐานจิตใจตัวเอง อย่างสมเหตุสมผลจนถึงที่สุดแล้ว ย่อมสามารถหวนกลับจากภาวะซึ่งเคยยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยวท่ามกลางความมืดมืดมาสู่อีกทิศทางหนึ่ง ซึ่งเปิดโอกาสให้ค้นพบความสว่างได้บนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

แม้บางครั้งขณะที่เฝ้ามองดูคนที่มุ่งตะเกียกตะกายขึ้นไปสู่ด้านบนแล้ว ทำให้รู้สึกเสมือนภาพของ แผลงเม่าที่กินเข้ากองไฟแล้วตัวเล้า โดยที่พบสัจธรรมว่า หลายต่อหลายตัวหล่นลงไปและถูกเปลวเพลิงเผาผลาญจนมอดไหม้ไปในที่สุด บางตัวก็กลานออกมาในสภาพปีกหักแม้กระทั่งเดินต่อไปได้ยาก

แต่ในที่สุดก็ช่วยให้เข้าใจได้ว่า ภาพที่เห็นนั้นจริง ๆ แล้วก็คือส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ซึ่งช่วยเสริมบรรยากาศให้มีชีวิตชีวาและเกิดความสมบูรณ์พร้อม เพื่อการเรียนรู้ถึงเหตุและผลเท่านั้น ในช่วงระหว่าง 10 วันที่ผ่านมา ผู้เขียนเดินทางไปร่วมประชุมอยู่ในประเทศบราซิล ทวีปอเมริกาใต้ และใช้โอกาสส่องย้อนกลับมาสู่อินอันเป็นที่เกิดและเจริญเติบโตของชีวิตตัวเอง ทำให้ได้แก่งคิดทั้งหมดมาเขียนฝากไว้ให้แต่ละคนคิด โดยที่เชื่อในสัจธรรมว่าหลายคนอาจคิดได้อยู่แล้ว แม้ผู้ซึ่งยังคิดไม่ถึง วันหนึ่งย่อมถึงได้แต่คงต้องได้รับการสอนจากธรรมชาติเท่านั้น ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดกับคนก็สุดแล้วแต่.